

[Carsten Raft.]

relse af, hvorfor man ikke har foretaget den Disposition, kommer meget, meget langt ud. Han giver Sagen en Dimension, som den jo overhovedet ikke har. Det drejer sig højt regnet om 42 Mill. l. Om dem siger Ministeren, at det er saadanne Beholdninger, at det kunde være fristende for krigsførende Parter at sætte sig i Besiddelse af dem. Ja, jeg vil nu vove den Paastand, at det dog nok vilde koste lige saa meget Benzin at sætte sig i Besiddelse af dem som den, de fik. (*Ministeren for Handel, Industri og Søfart* [Kjærbøl]: Det er ikke sandt!). Jeg tror nu ikke — det maa Ministeren undskylde —, at 42 Mill. l med det Benzinforbrug, der finder Sted i Verdenskrigen for Øjeblikket, har afgørende Betydning for nogen Stormagt, og hvad der er sandt eller ikke sandt — det kan allerhøjst være en Formodning, hvad det koster at erobre Danmark, det er vel ikke noget, vi med Sikkerhed og ministeriel Autoritet kan fastslaa over for hinanden. Desuden siger Ministeren, at 42 Mill. l vilde paavirke vor Valutabalance; Ministeren har selv nævnt Beløbet 4 Mill. Kr.; jeg har dog saa meget af vore Valutabeholdnings- og vor Guldbeholdningstal i Hovedet, at jeg ved, at det er smaa Beløb, det drejer sig om i saa Henseende. For at gøre Regnskabet nemmere følger Ministeren Petroleum og Solarolie til. Ja, men det er der ingen Rimelighed i, for det afgørende er, at Staten har grebet ind i Samfundets Beholdning og uddraget saa meget, at Samfundet er i Krise. Det er der ikke Tale om for de andre Stoffers Vedkommende. Det er det, der kritiseres, det er derpaa, hele vor Kritik skal føres.

Ministeren siger desuden, at Militæret skulde have Benzin over hele Landet. Ja den Benzin, der findes i Ocean-tankene, skal jo ogsaa ud i hele Landet, og den føres ud, naar den skal bruges. Lige saa vel kunde Militærbeholdningerne, naar de skulde bruges, føres fra de store Tanke ud i Landet. Jeg vil gøre Ministeren opmærksom paa, at den mest praktiske og økonomiske Ordning med Hensyn til Benzinbeholdningerne vilde, efter hvad jeg har faaet at vide, være 8 Lagre over hele Landet, saa det Spørgsmaal kunde nemt være løst. Det er i Realiteten Ministerens Svar paa det, jeg har kritiseret, det er i Realiteten Ministerens Forklaring paa, at vi staar i den Situation, vi staar i i Dag: nogle meget overdrevne Forestillinger om Betydningen for vor Valutabalance og saa de krigsførendes Benzininteresser, dertil den Paastand, at Benzinen skal ud over Landet — hvad vi alle

sammen ved at den skal, og hvad den nemt kunde komme.

Hvis man skal finde Forklaringen — for der maa vel være en Forklaring — paa Ministerens Benzinpolitik, vil det være naturligt at se paa Ministerens Udtalelser gennem Tiderne, ganske særlig selvfølgelig Tiden fra 3. September. Og der er faktisk et Motiv, en Forklaring, en Undskyldning, der stadig kommer igen. Den er blevet bløgere og svagere for hver Gang; vi fik den i Dag i den blegeste og svagest mulige Form. Men den er der endnu, og det er rimeligt, for man skilles nødig med saadan en Ven, der har fulgt en gennem lange Tider, og som i Virkeligheden har været medbestemmende ved Ministeriets Disposition. Det er Spørgsmaalet om Benzinens Lagringsmulighed. Den angives stadig at være en af Grundene. Den blev oprindeligt anført som Hovedgrunden, men er nu svundet ind til at være en lille Grund. Lad mig faa Lov at gøre op med den lille Grund og vise, at Ministeriet paa det Punkt er paa de vildene Veje. Jeg vil gerne komme med nogle Citater, for jeg synes, det er nødvendigt for Dokumentationen af, hvor stor en Rolle den Betragtning har spillet i hele Ministerens Forklaring. Vi træffer den første Gang i det før omtalte Interview med Handelsministeren i „Politiken“ den 17. September.

„Hvor længe kan Benzin holde sig?“ spørger Intervieweren. „Ikke saa forfærdelig længe“, svarer Ministeren, „og i hvert Fald ikke paa ubegrænset Tid, da det saa afsætter Tjære og bliver uanvendelig til sit Formaal.“

Det var Handelsministeren. Forleden havde vi Forsvarsministeren her i Tinget:

„Benzinen har en forholdsvis kort Levetid, hvis den ikke skal tage Skade.“ I Handelsministerens Radiotale er Udtalelserne lidt mere afdæmpede; han er i Mellemtiden blevet klar paa: Nej, den er gal; han har faaet at vide om Formiddagen, at vi har videnskabelig Dokumentation for, at hans Opfattelse er forkert, og nu hedder det med meget Omsvøb:

„Man regner normalt med, at Benzin ikke kan opbevares i længere Tid. Benzin, der gennem længere Tid opbevares paa Tromler o. lign.“ — læg Mærke til den Begrænsning, der er indføjet: Tankene er væk, og det var selvfølgelig den Maade, der skulde lagres paa — „anses ikke under normale Forhold for at være *salgbar*“.

— Fremhævelsen er af mig. Læg Mærke til det nye Udtryk: ikke *salgbar*. Men det var ikke Benzin, der skulde sælges, den skulde